

paa Finantsloven, naar de ikke nydes af Embedsmanden, der oppebærer dem. Dette vilde vi i Fjor; det var det, som det ærede Medlem med sit Forslag absolut vilde, hvilket stemmer med vor Motivering af selve Indholdet. Han fremstætter altsaa et Forslag med den Forklaring og det Indhold, men saa siger han, det er nok sat saaledes, men jeg vilde i Grunden noget Andet. Seg sagde det nok i Fjor, at jeg vilde have Midlerne ind paa Finantsloven, men i Aar mener jeg, de skulle blive i Stiftsmidlerne; det var i Fjor blot et uheldigt Udtryk for samme Tanke, naar jeg nu siger, de skulle blive i Stiftsmidlerne. Mod denne Fremgangsmaade, mod denne Logik kan jeg ikke argumentere. Naar man holder sig til, hvad man „mente“ i Stedet for til, hvad man siger, kan jeg ikke modbevise, det er mig umuligt at vide, hvad den ærede Ordfører mente. Han sagde rigtignok ogsaa i Fjor, at, ved en Finantslov som saadan var det nødvendigt, at Stiftsmidlerne burde staa paa Finantsloven. (Ordføreren: Det sagde jeg ikke). Har den ærede Ordfører ikke sagt det? (Ordføreren: Nei!). Det vil være urigtigt at opholde Forsamlingen ved at læse det op igen, jeg nævnedes det forleden Dag. (Rjer: Lad os høre det igjen). Jeg har det ikke ved Haanden. Det ærede Medlem kan læse det i mit Foredrag ved 2den Behandling, der citerede jeg det i Tidenden. Den ærede Ordfører bliver altsaa Bevis skyldig for, at det i mindste Maade er noget Eignende, det, han anbefalede os for to Aar siden, det han anbefalede os i Fjor, og det, som han anbefaler os som Ordfører i Aar. Det, som han er Ordfører for i Aar, er en Præstelønningslov, saaledes som Administrationen vil have den i dens væsentlige Bestanddele, Memperne vi have søgt at værne os imod, fjerner man ikke, og Fordelene ved en Præstelønningslov ophæver man. — Inden jeg slutter skal jeg endnu gjøre en kort Bemærkning til de ærede Medlemmer for Aalborg Amts 5te Valgkreds og Veile Amts 3die Valgkreds. Det er mig hjært, at Forholdene have klareret det saaledes, at de ogsaa have været med til at danne det Flertal, som er imod den Side af Sagen, hvortil jeg hører. Seg tror, at, naar man rigtig vil overveje de forskjellige Udtalelser fra disse ærede Nigsdagsmænd i de 4—5 sidste Aar og samle dem sammen (Th. Nielsen: Vi ere ikke saa foranderlige), jo de have forandret sig for hvert Aar, der er Spring frem og tilbage. Man maa derfor tage Minus og Plus, addere efter arithmetiske Regler, derpaa søge Gjennemsnittsummen, og vi ville da faae ud, at de nu ere komne paa deres rette Hylde. Seg puffer, at de vare komne der for et Aar siden, saa havde de ikke været med til at sluffe os og Andre, der mente, at ogsaa de vare med til det parlamentariske Arbejde her i Folkethinget. — Lige overfor den meget ærede Minister har jeg nogle Ord at sige. Seg forstaar ikke, at den meget ærede

Minister egentlig kunde være saa misfornøjet med mine Udtalelser angaaende Stiftsmidlerne, thi hvad var min Stilling? Mit Forslag var jo at stemme denne Anmærkning ud fra forrige Behandling, saa stod der ikke et Ord paa Finantsloven angaaende denne Sag. Vi stod saa med vor gamle Protest imod Ministerens Fremgangsmaade, og Ministeren stod med sin Betragtning og handlede paa sit Ansvar, saa stode vi frit, naar Præstelønningsloven kom, saa var der rent Bort, saa var der ikke Noget, der forstyrrede. Hvis jeg hørte til Flertallet her i Salen, vilde jeg optage mit gamle Forslag, men da jeg hører til Mindretallet, besætter jeg mig ikke dermed. Det vilde være tom Demonstration. Men det forekommer mig, at det havde været den fornøftigste Ordning af denne Sag, og det lod til, hvis jeg forstod det ærede Medlem for Præstø Amts 1ste Valgkreds (Scavenius) rigtig, som om han ogsaa kunde være med til et saadant Forlig. Det, han i Dvrigt sagde om Ændringsforslaget, om Indrømmelser o. s. v. opfatter jeg som et velvilligt Forsøg paa at dække til den ene Side, hvortil haver som Gjengjæld Forsøg paa at dække til den anden Side, det hører Allianceforholdene til. Men naar den ærede Minister vilde erklære, at han, naar han kunde være sikker paa, at Forslaget til § 9 blev forkastet, saa ogsaa helst saa, at Forslaget Nr. 19 til § 21 blev forkastet, da vilde den ærede Minister staa paa samme Standpunkt som jeg, og derfor han nu anbefalede det, kunde det maasse være Udskillige endnu til at gaa samme Vej, og saa kom vi ikke til, at dette meget uheldige, imod vor tidligere stridende og vor fremtøige Stilling præjudicerende Forslag blev vedtaget, som de ærede Medlemmer, der synes at have glemt deres Forslag fra i Fjor, have filllet op til 3die Behandling. Det forekommer mig, at det er et meget loyalt Forslag fra min Side, hvilket maatte kunne samle alle Parter. Men saa vilde rigtignok det staa tilbage, som Ordføreren sagde, at vi da kunde angribe den ærede Ordfører; han havde filllet dette Forslag op, for at vi ikke skulde angribe ham. Seg forsikker det ærede Medlem og dem, der følge ham, at for min Betragtning vilde han være Gjenstand for langt mindre Angreb, hvis han gjorde dette. Man kunde saa simpelt hen sige, at det var paa Grund af Situationen, at vi havde maattet høre os, og vi havde erkjendt, at vi i Fjor vare gaaede for vidt og havde taget feil, som det ærede Medlem for Aalborg Amts 5te Valgkreds (B. Holm) saa oprigtig sagde, og det var derfor, vi ophævede dette, men vore Meninger havde vi endnu tilbage; men naar de tage dette Forslag, kunne de ikke sige det til. De kunne vel sige, at vi have taget feil, og derfor have vi opgivet det, men de kunne ikke sige: Vore Meninger have vi endnu tilbage; thi de have bragt et Forslag ind, som er sit modsat det, de sagde i Fjor. Det er det, der